

Frihandelsteorier i mange Retninger ere gale. Det forholder sig jo faktisk saaledes, at Toldbeskyttelsen ikke, som man hidtil har paastaet, bestaar deri, at visse enkelte begunstigede have Lov til at plyndre det øvrige Samfunds Lommer til Fordel for dem selv. Det er mere og mere gaaet op for Befolkningen, at det er Erhvervslivet, som beskyttes, og vi have set, at Arbejderne nu i stor Maalestok udnytte og have Fordel af den Toldbeskyttelse, der hidtil har bestaaet. Der er derfor allerede paa en vis Maade i Befolkningen Stemning oppe, som begynder at betvivle Sandheden af de tidligere Frihandelsteorier, og der er ikke Spørgsmaal om, at den Tvivl Dag for Dag vil vokse. Over for dem, der have holdt paa en Nedsættelse af Toldafgifterne, for at den almene Befolkning derved kunde faa et Gode, vil jeg kun sige: Ja, hvorfor ere Toldafgifterne stadig i Stigning. Er det ikke, fordi vor Forbrugsevne, det store Flertals Forbrugsevne i høj Grad er blevet bedre, saaledes at de nu kunne forsyne sig med ganske anderledes store Mængder af toldpligtige Varer end tidligere. Men saa spørger jeg: Er det da netop nu Tid til at stryge bort af disse Toldsatser og paa den Maade søge at formindske Statsindtægterne? Jeg kan ikke se rettere, end at vi nu leve i en gunstig Tid, hvor den store almindelige Befolkning har Købeevne og Raad til at betale disse Skatter. I Stedet for at formindske Statsindtægterne, kunde der være Grund til at tænke paa at faa dem opsparede, thi der kommer sikkert en Tid herefter, hvor jeg er overbevist om, at Statsindtægterne ikke ville indgaa i den Mængde og med den Lethed, som i dette Øjeblik. Det vilde ikke være andet, end hvad enhver fornuftig Husholder gør. Naar en saadan Mand har store Indtægter og ved, at Indtægterne kunne variere, gemmer han fra den ene Tid til den anden. Det har vistnok været Majoritetens Mening heroppe hele Tiden saa vidt muligt at beskærme Erhvervslivet og i den Toldlov, Landstinget har vedtaget, har der altid været taget tilstrækkeligt Hensyn til Erhvervslivet. Man har her sagt, at det bør beskyttes, for at det ikke skal blive Genstand for Erobring fra andre Lande, saa at Fortjenesten gaar

ud af Landet. Naar vi nu skrinlægge denne Toldlov, saa vil jeg først haabe, at næste Gang vi se en Toldreform, maa der paa den være bedre Beskyttelse for Industri og Haandværk, men at vi saa ogsaa til den Tid maa se en Beskyttelse for Landbruget, der nu lever under Trykket af den umaadelig store Indførsel af de Produkter, Landbruget er med til at frem-skatte.

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, og der endnu er indtegnet tre Talere, ligesom jeg forudsætter, at den højtærede Ordfører endnu skal have Ordet, finder jeg det rigtigst at standse Forhandlingen af denne Sag for i Dag.

Under Mødet har jeg fra Folketingets Formand modtaget oversendt til Landstinget:

„Forslag til Lov om Forhøjelse af den i Lov Nr. 56 af 5te April 1888 § 58 fastsatte Straf, for saa vidt angaar ulovligt Fiskeri med Trawl“

i den Form, hvori det er vedtaget i Folketinget med Anmodning om, at det maa blive Landstinget forelagt. Forelæggelsen sker herved. Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1^{1/2}, og Dagsordenen vil da være:

1) *Fortsættelse af eneste Behandling af:*

Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m.

2) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Forening af Fanø Birks Jurisdiktion med Esbjerg Købstads og Skads Herreds Jurisdiktion.

3) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Bemyndigelse for Københavns Frihavnsaktieselskab til Optagelse af et Laan indtil et Beløb af 1,100,000 Kr.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Anlæg ved Gilleleje Fiskerihavn.